

CĂTRE,

Doamna avocat Elena Anghelescu,

office@avocatix.ro

În referire la solicitarea dumneavoastră, înregistrată la nivelul IGPF cu nr. CR8964/10.10.2016, prin care ne solicitați să vă informăm cu privire la documentele acceptate de Poliția de Frontieră ca dovadă a domiciliului sau reședinței minorului în străinătate în vederea trecerii frontierei de către acesta, vă comunicăm următoarele:

Dovada domiciliului în străinătate al minorului se face cu documentele prevăzute de art. 29, alin. (1) din Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 94/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate al cărui conținut îl redăm mai jos:

„ART. 29

(1) Dovada domiciliului în străinătate al minorului se face cu:

a) pașaportul acestuia, în care este menționat statul de domiciliu;
b) pașaportul părinților, al unuia dintre părinți sau al reprezentantului legal, după cum urmează:

1. pașapoartele ambilor părinți, în cazul în care aceștia au domiciliul în același stat;
sau

2. pașaportul unuia dintre părinți și declarația celui alt părinte, prin care își exprimă acordul cu privire la domiciliul minorului sau, după caz, hotărârea judecătorească prin care instanța a stabilit domiciliul minorului la unul dintre părinți, rămasă definitivă și irevocabilă ori rămasă definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013;

3. pașaportul părintelui supraviețuitor;

4. pașaportul părintelui căruia i-a fost încredințat minorul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă ori a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013;

5. pașaportul reprezentantului legal.”

Referitor la dovada reședinței în străinătate, legislația României nu prevede expres documentele pe baza cărora, în vederea ieșirii din România, minorul sau însoțitorul acestuia pot face dovada faptului că minorul are stabilită reședința în străinătate.

În aceste circumstanțe, aprecierea îndeplinirii condiției prevăzute de art. 30, alin. (6¹) din Legea 248/2005 se face de către polițistul de frontieră care efectuează controlul pentru trecerea frontierei în urma examinării oricărui document, eliberat de

autoritățile competente ale statului de reședință, care dă dreptul la reședință pe teritoriul aceluia stat persoanei în cauză.

Fără a o considera o enumerare limitativă, documentele care dovedesc reședința pot fi:

- certificatul de înregistrare sau permisul de ședere eliberate conform legislației naționale a Statelor Membre de transpunere a prevederilor art. 8, alin. (2), respectiv art. 9 alin. (1) din Directiva 38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora;

- documentul eliberat în conformitate cu legislația fiecărui stat în parte (altele decât statele membre ale Uniunii Europene) cum ar fi permisul de ședere, permisul de rezidență, carte de rezidență, etc.;

- adeverințe eliberate de autoritățile competente ale statului în care minorul își are reședința și care atestă faptul că persoana în cauză este resident al statului respectiv.

Subliniem faptul că dovada reședinței trebuie să se facă în ceea ce privește minorul pentru a ne afla în fața excepției prevăzute de art. 30, alin. (6¹) din Legea 248/2005 reședința însoțitorului în statul de destinație nefiind suficientă pentru a se putea face aplicarea acestui text de lege.

De asemenea, pentru evitarea situațiilor în care polițistul de frontieră, deși i se prezintă anumite documente eliberate de statele de reședință, din cauza barierelor lingvistice se află în imposibilitatea de a aprecia dacă respectivul document face sau nu dovada reședinței, orice document care nu este redactat în limba română va fi prezentat alături de o traducere în limba română, legalizată conform legislației în vigoare. În plus, conform art. 13 din Constituție, „în România, limba oficială este limba română”.

Condițiile de ieșire din România ale cetățenilor români minori cât și modelul declarației părinților le găsiți pe pagina de internet a Poliției de Frontieră Române www.politiadefrontiera.ro – la secțiunea „condiții de călătorie/cetățeni români/condiții de ieșire din țară pentru cetățenii români minori”.

Menționăm că, în conformitate cu prevederile art. 18 din OUG 105/2001 privind frontiera de stat a României, analizarea documentelor și decizia de permitere sau de nepermitere a ieșirii din țară a minorului cad în sarcina șefului punctului poliției de frontieră care funcționează în punctul de trecere a frontierei prin care minorele vor intenționa să iasă din țară.

Cu deosebită stimă,

Împuternicit INSPECTOR GENERAL
Chestor principal de poliție

Liviu Marius Galoș

Împuternicit ȘEFUL SERVICIULUI JURIDIC
subcomisar de poliție

CARMEN VICOLEANU

Telefon: 021.316.25.98; Fax: 021.312.11.98 / E-mail: pfr@mai.gov.ro

Bld. Geniului nr.42C, sector 6,RO – București

1 exemplar